

→ De bol van lichtkunstenaar Clifton Mahangoe, in Westerpark. FOTO TAMMY VAN NERUM

Straatbeeld

Alsof je naar een beweeglijk zusje van de maan staat te kijken

THE SPHERE 3D

Waar Westerpark

★★★★☆

In de wintermaanden zijn we als Amsterdammers niet bepaald verstoken van lichtdecoraties in het straatbeeld. De altijd indrukwekkende werken van het Amsterdam Light Festival zijn nog tot 21 januari te bewonderen, en verder knippert en flakkert de kerstdecoratie door de hele stad dat het een lieve lust is. Dat laatste is vanzelfsprekend pure kitsch, maar dat het sfeerverhogend werkt, valt zelfs door de allergrootste kerstater moeilijk te ontkennen. Wel is de kerstversiering op sommige plekken in de stad érg overvloedig aanwezig: je hoeft nou ook weer niet het gevoel te krijgen dat de hele stad is veranderd in de kerstafdeling van de Bijenkorf.

Maar van lichtkunstwerken van hoger niveau kun je er moeilijk te veel hebben. En er duiken er steeds meer op: er zijn de lichtdruppelende druiventrossen in de Ten Katestraat van kunstenaar Titia Ex, er is het in gekleurde lijnen gevangen portret van Ramses Shaffy in het nieuwe metrostation Vijzelgracht en op het Rembrandtplein hangt sinds kort een werk van Herman Kuijer waar een zwerm lichtgevende

vogels benevelde cafébezoekers 's nachts met zachte dwang van het plein af moeten leiden.

Het is mooi meegenomen als zo'n lichtkunstwerk, zoals in de genoemde voorbeelden, óók een praktisch doel dient, maar soms is esthetische waarde meer dan voldoende. In het Westerpark staat sinds vorige week *The Sphere 3D*, een imposant werk van lichtkunstenaar Clifton Mahangoe. De drie meter hoge bol oogt alsof er een miniatuurplaneet ter aarde is gestort, en dat blijkt deels ook precies de bedoeling: het werk moet zowel de macro- als microkosmos weerspiegelen.

Dat doet *The Sphere* dan ook, op een bijzondere manier. Het werk wordt van binnenuit verlicht, en de projecties zijn een continu veranderende wirwar van vloeiende lijnen, spiralen, strepen en stipjes. Dan weer denk je de reflectie van zonlicht op rimpelend water te zien, waarna alles weer verandert en het lijkt alsof je naar een beweeglijk zusje van de maan staat te kijken. Kom je even later terug, dan zie je een overzicht van het sterrenstelsel erin, of juist een abstracte, betoverende kluwen van buitenaardse weerspiegelingen.

Wat je ook in *The Sphere* ziet: het is niets minder dan een hypnotiserend kunstwerk. Je kunt er een paar minuten van genieten, of een half

uur gefascineerd naar gaan zitten kijken, maar in elk geval is het een werk waar je 's avonds onmogelijk ongeïnteresseerd aan voorbij kunt fietsen. Het geeft een eenvoudig wandelingetje door het park een fijn, magisch randje. Daarom is het jammer dat het er maar tot januari staat, dan vervolgt *The Sphere 3D* zijn tocht over de wereld, om in 2019 weer op te duiken tijdens de Biënnale van Venetië.

Hans van Lissum

Het geeft een eenvoudig wandelingetje door het park een magisch randje

Tips of opmerkingen? straatbeeld@parool.nl